

СТЕФАН МАЛАРМЕ

ЦВЕТЯТА

Превод от френски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

*От стария лазур с лавини златни — сняг,
о, вечен звезден сняг — ти някога подири
и взе за младата, но девствена все пак
земя разкрехнати цветя — като потири:*

*див гладиол, по-лек от лебед възгордян,
и лавър, за души изгнани дар божествен,
по-чист от пръста на архангел, пламнал в свян,
изгарящия свян на всеки изгрев девствен,*

*и хиацинт, и мирт като отблясък блед,
и — сякаш женската уханна плът — богата
зла роза: пищната Иродиада сред
градини — в силна и лъчиста кръв облята.*

*Ти бели стонове на лилии създаде,
виж как в морето от въздишки, сякаш пяна,
през синия тамян на хоризонта вял
въззели са се към луната разридана!*

*Осанна с лютнята, в кадилен дим и мрак,
Мадона сред лъчи, градината проболела!
Да глъхне ехото в божествен полумрак
с екстазни погледи, с блестящи ореоли!*

*О, Майко, кърмеща с могъщата си гръд
цветчета — бъдещи флакони, и цветята,
огромните цветя с ухаещата Смърт:
за слабия поет, изсмукан от съдбата!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.